

گزارش میدانی «فرهیختگان» از دومین روز چهاردهمین دوره نمایشگاه نانو

دانش آموزان هم نانویی شدند

زهرا رضضانی

خبرنگارگروه دانشگاه

۱۳ کیلومتری تا رسیدن به نمایشگاه بین‌المللی تهران فاصله داشتم. مسافتی که اگر قرار نبود آن را در روز بارانی طی کنم، شاید نیم‌ساعته

وقتی از بازدیدکنندگان نمایشگاه هزینه ورود دریافت می‌شود

بعد از پیاده روی حدوداً ۱۰ دقیقه‌ای به گیت ورودی نمایشگاه رسیدم. گیتی یکدسته مجوز عبور رایگان برای این بود که حتما باید یا جزه اهالی رسانه تعریف می‌شدی یا جزه غرفه‌داران. فرآگیری در زمره بازدیدکنندگان عادی معنایش پرداخت ۱۲ هزار تومانی برای دریافت مجوز ورود به نمایشگاه قلمداد می‌شد و تنها از این سه طریق بود که افراد می‌توانستند همزمان چهاردهمین نمایشگاه نانو و بیست و سومین نمایشگاه بین‌المللی صنعت بازدید کنند. هزینه‌ای که هر چند برای نگهداری نمایشگاهی در چنین مساحت رقم زیادی نیست، اما عدم‌نصب حتی یک پلاکارد برای پیدا کردن سالن خلیج فارس و سالن ملل که محل استقرار غرفه‌های مرتبط با نمایشگاه نانو بود و حتی چگونگی دسترسی به محل برپایی نمایشگاه صنعت را باید نقطه ضعف اصلی این نمایشگاه دانست. بعد از چند دقیقه‌ای معطلی، از گیت زد شدم و زیر نم‌نم باران در صف نسبتاً طولیلی برای سوار شدن به ون‌های برقی منتظر ماندم. او هایی که هیچ نشانه‌ای برای تشخیص مسیرشان

به آنجا می‌رسیدم اما تنها شروع باران کافی بود تا تقریباً تمام مسیر با ترافیک نسبتاً سنگینی همراه باشم و بالاخره بعد از یک ساعت و ۲۵ دقیقه به خیابان ستول و محوطه نمایشگاه بین‌المللی رسیدم. محوطه‌ای که البته برخلاف تصور و با وجود مساحت بالا اما جایی برای پارک ماشین نداشت و به ناچار پشت سر هفت و هشت ماشین دیگر و با وجود نداشتن و حتی راننده‌های آنها نیز مقصدشان را اعلام نمی‌کردند. اولین ون را سوار شدم که خوشبختانه مسیرش از جلوی سالن خلیج فارس می‌گذشت! حوالی ساعت ۱۱ بود که بالاخره به اولین سالنی که در دو طبقه میزبان نمایشگاه نانو بود، رسیدم. به محض ورود به طبقه همکف این سالن، غرفه پنتر و صندوق نوآوری و شکوفایی نظرم را جلب کرد. غرفه‌هایی که در بهترین موقعیت سالن برپا شده بودند.

پنتر؛ غرفه‌ای بزرگ با جذابیت‌هایی خاص

غرفه پنتر اولین مقصدم برای بازدید از این نمایشگاه بود. غرفه‌ای که متولیانش آن را به دو بخش تقسیم کرده بودند. سمت راست غرفه با قرار دادن مسترپج‌های باکتریال و شن بازی که مخاطبش از کودکان سه‌ساله تا فرد ۸۰ساله را شامل می‌شد در دو میز نسبتاً بزرگ، جذابیت خاصی برای مخاطب عادی داشت و حضور جمعیت نسبتاً بالایی از دانش‌آموزان هم موید این مطلب بود. سمت چپ غرفه اما تنها چند میز و صندلی قرار داشت که عملاً محلی برای گدعه دانشجویان و پژوهشگران علاقه‌مند به این حوزه شده بود. چند دقیقه‌ای در غرفه می‌مانم تا مصاحبه مهرداد عالی پورهریسی، بنیانگذار گروه کارفرینی پنتر با یکی از خبرنگاران تمام شود و بعد از آن بتوانم سوالاتی را از او درباره این شرکت و نمایشگاه بپرسم. او به تفاوت حضورشان در نمایشگاه اسمال اشاره می‌کند و می‌گوید: «در سال‌های گذشته ما محصولات آنتی‌باکتریال را در حوزه‌های کاری نوشت‌افزار و اسباب‌بازی عرضه می‌کردیم، اما اسمال ۱۱ نوع مستریج و نانوذرات کلئوئیدی نقره و طلا را هم عرضه کردیم و این تفاوت اصلی در نحوه حضورمان در نمایشگاه اسمال است. به عبارت دقیق‌تر ما پیش‌تر تنها در بازار مصرفی کالا عرضه می‌کردیم اما امروز در بازار صنعتی هم محصول برای عرضه داریم.»

مکثی در صحبت‌هایش می‌کنند تا به فردی که بالای میز آمده، بگوید درحال انجام گفت‌وگو است و بعد از اینکه آقای نسبتاً میانسال متوجه موضوع می‌شود. دوباره به صحبت‌هایش ادامه می‌دهد و می‌گوید: «اما اسمال فراتر از محصول در نمایشگاه حاضر شده‌ام و همزمان پنج بخش را دنبال می‌کنیم. پیکربندی و طرح بازاریابی، روابط مشتریان، بازرگری سیستم مدیریت برنده‌ها همان حوزه‌هایی است که به‌صورت همزمان از سوی ما دنبال می‌شود. درحالی‌که بسیاری از شرکت‌ها تنها یک محصول را دارند اما ما چون نوآوری مان پنج‌گانه است شرایطمان متفاوت است. همچنین به دنبال این هستیم که در محل نمایشگاه قراردادهایی را هم منعقدکنیم. تفاوت نمایشگاه اسمال با سال‌های قبل اما انگار یکی از موضوعات مهم برای او به‌شمار می‌رود. مساله‌ای که درباره‌اش این‌طور توضیح می‌دهد: «نمایشگاه را باید در دو سطح مقایسه کرد. یکی بررسی این نمایشگاه با سال قبل و دیگری هم بررسی آن بانمایشگاه‌های دنیا است. بنده در ۵۷ نمایشگاه تا امروز شرکت کرده‌ام و اطمینان این مهم را می‌گویم که در سطح نوآوری نانو، این نمایشگاه یکی از منحصربه‌فردترین نمایشگاه‌های دنیاست و ایده‌های زیادی در اینجا وجود دارد. در مقایسه با سال گذشته باید عنوان کرد نمایشگاه با کیفیت‌تر است و سختگیری‌هایی را در نظام مهندسی غرفه‌ها ایمنی شاهد بودیم که بسیار ارزشمند است. همچنین این نمایشگاه در نظام ارتباطی و ایجاد فرصت‌ها هم بی‌نظیر بوده است.»

رنگ مدرسه در سالن خلیج فارس به‌صدا درآمد

از غرفه بیرون می‌آیم و چرخشی در راه‌روهای این طبقه می‌زنم، اما واقعیت اینکه سالن خلوت‌تر از آن است که تصور می‌کردم و حتی بخش قابل توجهی از غرفه‌ها به‌جزه خود غرفه‌داران، هیچ کس دیگری حتی جلوی غرفه‌شان هم نایستاده بود. در کنار غرفه‌هایی که عمده‌شان محصولاتی مانند پودرهایی مختلف با کاربردهای متفاوت آوره بودند. به ناچار از پله‌هایی که درست در کنار در ورودی اصلی قرار داشت، بالا می‌روم تا طبقه دوم سالن خلیج فارس را هم ببینم. طبقه‌ای که جمعیتش در مقایسه با طبقه پایین، چند برابر است و البته دلیلش تنها حضور غرفه باشگاه دانش‌آموزان نانو است که خیل قابل توجهی از دانش‌آموزان را هم در خود جا داده است. اصلاً انگار حضور همین غرفه در طبقه دوم باعث شده تا فضای بالا متفاوت شود. اولین غرفه‌ای که به‌وضوح می‌توان آن را دید، غرفه دانشگاه آزاد اسلامی است. غرفه‌ای به اصطلاح دونبش که چند نفری از بازدیدکنندگان هم در حال گپ‌وگفت با متصدیان آن هستند و درباره محصولات ارائه شده از نسوی آنها سوال می‌کنند. سروصدای غرفه باشگاه دانش‌آموزی نانو که به‌نظر می‌رسد بیش از ۵۰ دانش‌آسوز در آنجا حضور دارد، توجهم را جلب می‌کند و بی‌اختیار به آن سمت می‌روم. غرفه‌ای با شکل و شمایل متفاوت که ورودی‌اش با دو ستون از یادکنک‌ها تزئین شده و چند نفری با لباس‌های یک‌رنگ‌شان مشخص است مربوط به همین غرفه باشند. در حال صحبت با مسئول دانش‌آموزان هستند. «

شلوغی غرفه به حدی است که ترجیح می‌دهم عقب مانده و منتظر بمانم تا صحبت یکی از متصدیان تمام‌شود. میلاد سالک که جزه دارن‌گلان مدال نقره المپیاد دوره یازدهم و دوازدهم به‌شمار می‌رود همان کسی است که می‌تواند پاسخ سوال‌هایم را بدهد. او درباره اهمیت این غرفه می‌گوید: «تلاش مان این است که بتوانیم دانش‌آموزان را با روش‌ها و عرصه‌های مختلف با نانو آشنا کنیم تا از این طریق بحث ترویج علم را هم دنبال کرده باشیم. البته این کار با همکاری ستاد توسعه فناوری نانو انجام می‌شود. به‌طوری‌که ما دانش‌آموزان را می‌توانیم از چهار بخش المپیاد نانو، جشنواره دانش‌آموزی، مسابقه توانمند و شبکه آزمایشگاهی توانا به این حوزه سوق دهیم.» در میان مهمهمه دانش‌آموزان صدایش را بلندتر می‌کند و می‌گوید: «دو مسیر برای آشنایی با این حوزه وجود دارد. یکی ارتباط با خود مدارس و دیگری همان المپیاد دانش‌آموزی است. این المپیاد هر ساله در دفترچه سهم‌جا قید می‌شود و دانش‌آموزان می‌توانند از این طریق ثبت‌نام کنند. حرف‌هایش اینجاست که می‌رسد، سروصدای دانش‌آموزان اجازه کامل شدن حرف‌هایش را نمی‌دهد و به ناچار مکالمه‌مان را تمام می‌کنیم.»

از غرفه باشگاه دانش‌آموزی نانو رد می‌شوم تا چرخشی در این طبقه برزم که جمعیت نسبتاً قابل توجهی که جلوی غرفه‌های «آراکایش پژوه» و «طب پژوه پردیس» جمع شده‌اند، جلب توجه می‌کنند. غرفه‌هایی کوچک که تنها دو متصدی داشتند اما برخلاف بخش قابل توجهی از غرفه‌های حاضر، به‌نظر می‌رسید توانسته بودند نظر بازدیدکنندگان را به خوبی جذب کنند. قسمت بد ماجرا اینجا بود که بعد از گذشت ۲۰ دقیقه نتوانستم با هیچ‌کدام از مسئولان

دانش آموزان هم نانویی شدند

راهنمایی یکی از نگهبانان به سمت پارکینگ حرکت کردم. پارکینگی که البته بیشتر شبیه به پارکینگ ساختمان‌های نیمه‌کاره بود تا پارکینگ یک نمایشگاه بین‌المللی. تاریکی محض این بخش، با بازدیدکنندگانی را که خودروهایشان را پارک کرده بودند، وادار می‌کرد تا برای حفظ امنیت جانی خود از چراغ قوه گوشی‌هایشان استفاده کنند.

این دو غرفه صحبت کنم و هر دو زمان مصاحبه را به بعد از ظهر ارجاع دادند. «

زردی خیره‌کننده شیرآلاتی با خاصیت آنتی‌باکتریال

به‌سمت راه پله‌ها راه می‌افتم که چیدمان شیرآلات آن هم به رنگ طلایی جلوی غرفه برلیان، خودنمایی می‌کند. چیدمانی منحصربه‌فرد که در سالن خلیج فارس نظیر آن را ندیدم. سراغ مسئول غرفه رامی‌گیرم و خانمی که خودش را طالبیان، دانشجوی دکتری نانویونیکلوژنی دانشگاه تربیت مدرس معرفی می‌کند، می‌گوید می‌تواند سوالاتم را پاسخ دهد. از او درباره حیظه فعالیت این شرکت و همچنین نمایشگاه اسمال می‌پرسم. او در توضیح سوال اولم می‌گوید: «این شیرآلات با نانومواد تولید می‌شود یعنی در پروسه تولید آنها نانومواد به‌کاررفته که باعث می‌شود تا شیرآلات خاصیت آنتی‌باکتریال داشته باشند. مزیتی که در شیرآلات معمولی وجود ندارد. موضوع قابل توجه این است که این مواد تنها در سطح محصولات تولیدی به‌کار نرفته که بگوییم بعد از مدتی از بین می‌رود.» او ادامه می‌دهد: «البته شیرآلات تولیدی ما خاصیت تصفیه آب را ندارند، بلکه خود شیرآلات آنتی‌باکتریال است و این موضوع باعث می‌شود تا عمر آنها افزایش چشمگیری داشته باشد.» طالبیان نمایشگاه اسمال را قابل قبول می‌داند و می‌گوید: «خوشبختانه روز دوم نمایشگاه به نسبت اولین روز شلوغ‌تر بود و این جای امیدواری است؛ هر چند معتقدم چهار روز برای نمایشگاه زمان کافی نیست و لازم بود تا مدت‌زمان این نمایشگاه بیشتر شود، اما اگر در دو روز پایانی هم شاهد افزایش بازدیدکنندگان باشیم، حتماً اتفاقات خوبی برای شرکت‌های حاضر خواهد افتاد.»

بعد از پایان صحبت‌هایمان از همان پله‌ها پایین می‌آیم تا به سمت سالن ملل که بخش اپتیک و کوانتوم این دوره از نمایشگاه را شامل می‌شود، بروم؛ سالنی در فاصله‌اندک باعث‌شده تا عملاً همه غرفه‌های مرتبط با این نمایشگاه برخلاف نمایشگاه صنعت، در محل‌های مستقر برپا شوند. سالن ملل اما به مراتب خلوت‌تر از سالن خلیج فارس بود. غرفه‌هایی که تعدادشان به‌زور به ۵۰ غرفه می‌رسد، در این سالن که تنها یک طبقه داشت، جمع شده بودند. کافی بود تنها چند قدمی از در ورودی دور شوم تا غرفه معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری خودنمایی کند، غرفه‌ای ساکت و آرام و نسبتاً خلوت؛ در این سالن اما بیشتر محصولاتی که به چشم می‌خورد، دستگاه‌های عجیب و غریب مرتبط با حوزه کوانتوم و لیزرهایی است که در انواع و اقسام مختلف تولید و در معرض دید قرار گرفته‌است. لیزرهایی با کاربردهای مختلف و طبیعتاً دایره متنوع مشتریان.

غرفه بزرگ سالن ملل با دستاورد مهمی برای کشور

اولین غرفه نسبتاً بزرگ که درست وسط سالن قرار دارد، «نارافق فناوری» است. شرکتی که در حوزه تولید دستگاه‌های مرتبط با حوزه اپتیک و کوانتوم فعالیت می‌کند. برخلاف تصور به اولین متصدی که پشت یکی از میزهای غرفه نشست، می‌رسم که از قضا نسرین نواب صفاء، مدیرعامل این شرکت بود. او درباره حیظه فعالیت این شرکت می‌گوید: «ما طراح و سازنده دستگاه‌های اپتیکی هستیم. یکی از محصولات ما دستگاه آزون آنالیزور اپتیکی است که اولین بار در کشور ساخته شده. البته در این مسیر حمایت‌های ستاد توسعه اپتیک و کوانتوم را داشتیم و با همکاری آنها توانستیم روند طراحی و تولید این دستگاه را به سرانجام برسانیم.»

دستگاهی سیاه‌رنگ را نشان می‌دهد و می‌گوید این همان محصولی است که برای اولین بار تولید شده و بعد صحبت‌هایش را به سمت اهمیت این دستگاه می‌برد و می‌گوید: «آزون جزه گزاهایی به‌شمار می‌رود که در صنایع مختلف کاربردهای مختلفی دارد و به همین دلیل میزان تزریق آن در صنایع مختلف با توجه به کارکرد آن از اهمیت بالایی برخوردار است و باید به‌صورت کنترل شده در سیستم‌های مختلف تزریق شود. از این رو دستگاه تولیدی از سوی شرکت ما این امکان را می‌دهد که بتوان به‌صورت آنلاین میزان آزون موردنیاز برای فرآیندهای مختلف را اندازه‌گیری کرده و بر همین اساس کار تزریق را دنبال کرد. البته طبیعتاً مخاطب اصلی ما صنایع مختلف هستند و با توجه به اینکه اسمال برای اولین بار در نمایشگاه حاضر شده‌ام، هنوز نتوانسته‌ایم به عقد قرارداد برسیم.»

شرکت‌کننده‌ای در احاطه دستگاه‌های لیزری

یک‌بارکل سالن را می‌چرخم تا شاید غرفه متفاوتی پیداکنم. غرفه‌ای که پیداکردنش خیلی سخت نبود. شرکت «رایان لیزر» همان غرفه‌ای است که با چیدمان متفاوتش نگاه همان تعداد محدودی که در سالن هستند را جلب کرده است. غرفه‌ای که دورادورش پر است از دستگاه‌های لیزر با شکل و شمایل‌های متفاوت. بعد از اینکه صحبت‌های احسان مسلمی، مدیریت واحد طراحی و تولید لیزر این شرکت با یکی از بازدیدکنندگان تمام شد، به سراغش می‌روم و درباره تنوع محصولات‌شان می‌پرسم و او در پاسخ می‌گوید: «در وهله اول باید عنوان کرد که لیزر در زمینه‌های مختلف کاربرد دارد، از پزشکی گرفته تا صنایع نظامی. به همین دلیل ما لیزرهایی داریم که در عصب‌کشی در دندانپزشکی کاربرد دارد یا لیزرهایی برای برش در سطح پوست بدن یا لیزرهایی برای مراقبت از پوست؛ درمقابل هم فاصله‌یاب‌های لیزری را در ابعاد و فواصل مختلف از دو تا ۲۰ کیلومتر راتولید می‌کنیم که این کار به سفارش ارگان‌های نظامی صورت می‌گیرد.»

اسمال سومین سالنی است که این تولیدکننده دستگاه‌های لیزری در این نمایشگاه حضور دارد، اما به‌نظر می‌رسد چندان از نمایشگاه اسمال راضی نیستند. او می‌گوید: «تصور می‌کنم سال‌های پیش تعداد شرکت‌کنندگان بیشتر بوده و طبیعتاً هر چه بیشتر باشد بازار هم رقابتی‌تر بوده و جذابیت بیشتری هم خواهد داشت. به‌نظر می‌رسد اسمال ستاد توسعه فناوری‌های اپتیک با عدم‌هماهنگی همراه بوده و به همین دلیل بسیاری از شرکت‌ها در این نمایشگاه حضور پیدا نکردند. متأسفانه ما هنوز یک سیستم جامعی نداریم که براساس شرکت‌ها بداند نمایشگاه‌ها در چه بازه‌ای و در کجا برگزار می‌شوند و این را باید نقطه‌ضعف دانست.» از سالن ملل هم خارج می‌شوم و پیاده به سمت گیت خروجی راه می‌افتم، پیاده‌روی‌ای که البته خیلی زمان نمی‌برد و به یکی از همان ون‌های برقی سرگردان در محوطه نمایشگاه می‌رسم و به خروجی نمایشگاه می‌روم. بعد از آن مقصدم دوباره همان پارکینگ تاریک و بعدش هم اتوبان چمران است و بالاخره ساعت ۱۴ به تحریریه روزنامه می‌رسم تا گزارشم را برای چاپ امروز آماده کنم.

روایت «فرهیختگان»

از حضور دانشجویان بین‌الملل

دانشگاه الزهرا در نمایشگاه نانو

سوغات نانویی دانشجویان خارجی

از ایران

ندا اظهاری

خبرنگارگروه دانشگاه

دومین روز از نمایشگاه نانو هم تمام شد. یکی از اتفاقات مهم این روز را باید بازدید دانشجویان خارجی از نمایشگاه دانست. آنها گروهی ۲۸ نفره از دانشجویان دختر دانشگاه الزهرا را تشکیل می‌دادند که به گفته ملیحه محمدی، کارشناس مسئول امور دانشجویان بین‌الملل دانشگاه الزهرا از کشورهای روسیه، افغانستان، پاکستان، سوریه و عراق حضور پیدا کرده‌اند. دانشجویان خارجی بازدیدکننده در رشته‌های بیونیکولوژی، طراحی لباس، مدیریت آموزشی، نانوتکنولوژی، میکروبیولوژی، نانوفیزیک، زبان فارسی، علوم تربیتی، مهندسی صنایع، هوش مصنوعی، مدیریت مالی و ادبیات زبان فارسی تحصیل می‌کنند و هر کدام دید متفاوتی نسبت به نمایشگاه دارند. همراه‌شان سالن طبقه اول خلیج فارس را طی کردم و عکس‌العمل‌شان را هنگام معرفی محصولات به تماشا نشستم. از چهره بیشترشان مشخص بود که اهل افغانستانند. به سراغ یکی از آنها رفتم که با لهجه بسیار روانی فارسی صحبت می‌کرد و حتی از نامش که صدیقه دیداری بود شک کردم که ایرانی باشد اما خود را دانشجوی افغانستانی دانشگاه الزهرا معرفی کرد که در رشته بیونیکولوژی میکروبی تحصیل می‌کند. او که از کنجکاوی‌هایش مشخص بود به این حوزه علاقه دارد. حوزه نانو را مرتبط با رشته تحصیلی‌اش می‌داند و می‌گوید: «دوره کارشناسی‌ام را در افغانستان گذراندم و حالا ارشد را در ایران تحصیل می‌کنم.» او ایران را کشوری می‌داند که از نظر علم در منطقه حرف اول را می‌زند و به تازگی هم در فناوری نانو پیشرفت زیادی داشته است. او در نخستین سال حضورش در ایران اولین باری است که از سوی دانشگاه برای بازدید نمایشگاه می‌آید و می‌گوید با اینکه تازه وارد نمایشگاه شده‌ام اما به‌نظر می‌رسد نمایشگاه خوبی است و قطعاً تا انتهای نمایشگاه هم به همین ترتیب است. در ادامه با زینب شیخ‌علی از سوریه صحبت کردم که تسلط زیادی به زبان فارسی نداشت و در ابتدا از دوستش خواست همراهی‌اش کند اما تا حد امکان خودش پاسخ سوالاتم را داد. زینب دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی است و چهار سالنی است برای تحصیل به ایران آمده است. با اینکه رشته تحصیلی‌اش ارتباطی با فناوری نانو ندارد اما از علاقه‌اش به این حوزه می‌گوید و به‌ویژه از یکی از غرفه‌ها دیدن کرده بود. به بخش داروهای گیاهی اشاره کرد که در فناوری نانو مورد استفاده قرار گرفته و برایش جالب بود. او عنوان می‌کند که در بازدید از این نمایشگاه با فرهنگ و تکنولوژی ایران آشنا می‌شوم. او می‌گوید که پیش‌تر اطلاعاتی از فناوری نانو نداشته‌ام حالا با پرس‌وجو از دوستانش و در بازدید از نمایشگاه به نانو علاقه‌مند شده و اطلاعاتی کسب کرده‌است.

زینب تا پیش از بازدید از نمایشگاه نانو اطلاعی از فعالیت ایران در حوزه فناوری نانو نداشته و این نخستین باری است که درباره این فناوری می‌شنود و اطلاعاتی کسب می‌کند. در جمع دانشجویان خارجی دانشگاه الزهرا، سه دختر دیگر هم با چهره بورو چشم‌های آبی حضور داشتند که مشخص بود دانشجوی روسی هستند. هر غرفه‌ای که سر می‌زدند، دانشجویان افغانستانی مشتاق‌تر نشان می‌دادند و همین‌طور به خاطر تسلط بیشتری که به زبان فارسی داشتند راحت‌تر می‌توانستند ارتباط برقرار کنند اما دانشجویان روسی چهره بی‌تفاوت‌تری از خود نشان می‌دادند. معمولاً کمی دورتر از بقیه می‌ایستادند و مشخص بود خیلی علاقه‌ای به گوش دادن به مباحث علمی ندارند. جلو رفتم و باب صحبت را با آنها باز کردم. فارسی را خیلی مسلط حرف نمی‌زدند به همین دلیل هم ترجیح دادم انگلیسی با آنها حرف بزنم. هر سه در رشته مترجمی تحصیل می‌کنند. یکی از آنها که به‌نظر کم‌سن‌وسال‌تر از دو نفر دیگر به‌نظر می‌رسید، اشاره می‌کرد با وجود اینکه این نمایشگاه را دوست دارم ولی چیزی از آن دستگیرم نشد و فهم آن برام خیلی سخت بود. او اشاره می‌کند که استفاده از فناوری برایش کاربردی عام دارد به همین دلیل نمایشگاه در عین‌که برایش جالب بود اما قابل فهم نبود. دیگر دانشجوی روس که نامش لیزاست، اطلاع یافتن از علوم و فناوری‌های مختلفی چون نانوتکنولوژی را بسیار جالب می‌داند اما خودش هرگز به این حوزه علاقه‌ای نداشت است و همیشه علاقه‌اش در زمینه زبان‌شناسی و زبان‌های مختلف بوده است. اما در عین حال تصور می‌کند آشنا شدن با این حوزه‌ها نیز می‌تواند افق دید او را گسترش دهد. او ترجیح می‌دهد در نمایشگاهی حضور پیدا کند که مرتبط با رشته تحصیلی‌اش در دانشگاه باشد که می‌تواند دانش بیشتری به او منتقل کند. او عنوان می‌کند که از فعالیت ایران در حوزه‌های علمی مطلع بودم اما نمی‌دانستم در چه رشته‌های پیشرفت کرده است و با بازدید از این نمایشگاه از دستاورد‌های ایران مطلع شدم. سومین دانشجوی روسی که به زبان انگلیسی هم مسلط‌تر است دوستانش است هدفش از تحصیل در ایران را کار کردن به عنوان مترجم بیان می‌کند. او از روسیه و فضای علمی‌اش می‌گوید که هیچ وقت جزه علاقیش نبوده‌ام برایش جالب بوده است که می‌گوید هرگز برای حوزه‌های علمی ساخته‌نشده‌ام و درک این مباحث برام دشوار است. او درباره بازدید از نمایشگاه نانوی ایران می‌گوید: «با تعجب به همه محصولات نگاه می‌کنم و با اینکه چیزی از آنها متوجه نمی‌شوم، می‌گویم اوه، چقدر جالب. اما چه هستند، چیزی متوجه نمی‌شوم.» او ایران را به شعر و ادبیات می‌شناسد و اینکه چنین کشوری تا این اندازه در حوزه فناوری و علم پیشرفته‌است باعث تعجبش شده است و اینکه چنین فناوری‌های پیشرفته‌ای را در ایران می‌بیند برایش جای تعجب دارد. او از اینکه در نمایشگاهی غیرمرتبط با رشته تحصیلی‌اش حضور دارد ابراز خوشحالی می‌کند و معتقد است هر کسی باید در حد توان خود کسب دانش کند و از اینکه اینجاست خوشحال است. این‌گونه به‌نظر می‌رسید که دانشجویان خارجی با رشته‌های غیر مرتبط نمی‌توانند ارتباطی با این نمایشگاه برقرار کنند اما دستاورد‌های نانویی محققان ایرانی آفتدرد جذابیت داشت که نگاه آنها را نسبت به نانو تغییر دهد؛ محصولاتی که حتی باعث شگفتی بسیاری از آنها شده بود و حالا یکی از تجربه متفاوت‌شان در ایران است. خاطرات بازدید امروز آنها زمان برگشت به کشورشان می‌تواند نگاه‌های بسیاری را به توانمندی ایران و ایرانی تغییر دهد؛ همان‌گونه‌که نگاه خودشان در پایان بازدید از نمایشگاه تغییر کرده بود.

فرهیختگان

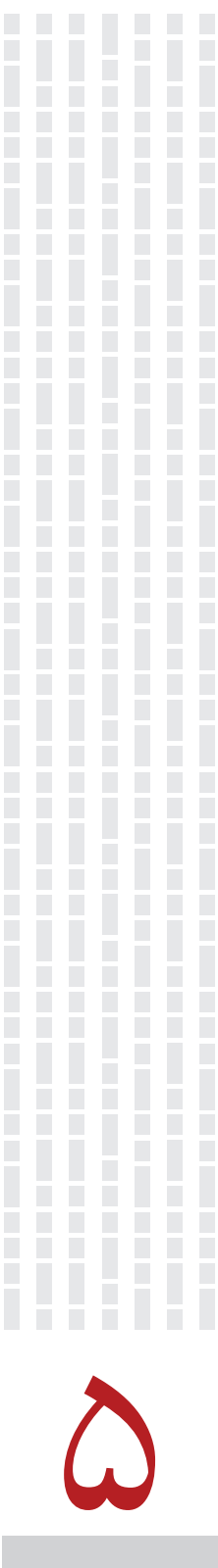
دانشگاه

دوشنبه ۱۵ آبان ۱۴۰۲

شماره ۴۰۰۰

WWW.FDN.IR

FARHIKHTEGANDAILY

۵